

ΝΟΜΙΚΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

“ΝΕΑΣ ΕΡΕΥΝΗΣ,,

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΡΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Διευθυντής ΣΠ. ΜΑΛΑΤΑΚΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Σουνοικία Καστέλλι

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων τῶν ληφθεισῶν συνεπεία τῆς ἀνωτέρου προδικαστικῆς τοῦ Πρωτοδικείου ἀποφάσεως, ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὰς καταθέσεις τῶν μαρτύρων, τῶν ἐξετασθέντων, κατὰ τὴν περὶ ἀπαγορεύσεως διαδικασίαν καὶ τὴν γενομένην τότε ἔκθεσιν πραγματογνωμοσύνης ὑπὸ εἰδημόνων ἰατρῶν. Ἄτινες ὡς δικαστικῶν τεκμήρια δύνανται νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει καὶ ἐκτιμηθῶσιν ὁμοῦ μετὰ τῶν μαρτυρικῶν ἀποδείξεως τῆς προκειμένης δίκης, ἀποδεικνύεται, κατὰ τοῦ Δικαστηρίου τούτου τὴν κρίσιν τὸ ταχθὲν εἰς τὸν ἐνάγοντα θέμα περὶ τῆς διανοητικῆς τοῦ Εὐμ. Σκαράκη καταστάσεως ἦτοι ὅτι ἔπασχεν αὐτός κατὰ τὴν συνολογῆσιν τῆς ἐν τῇ ἀγωγῇ δικαιοπραξίας ἐκ βλακειᾶς τοιαύτης, ἕνεκα τῆς ὁποίας οὐκ εἶχε παντάπασιν συνείδησιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ πραττομένων, καὶ κατ' ἀκολουθίαν τούτων ἄκυρος ἐστὶν ἡ προσβαλλομένη πρόξις, ἢ ἐν τοιαύτῃ καταστάσει τελεσθεῖσα, συμφώνως πρὸς τὰ προμνησθέντα ἄρθρ. 657 καὶ 960 τοῦ ἐφαρμοστέου Ὁθωμ. Ἀστ. Κώδικος, ὁρθῶς δὲ καὶ τὸ δίκασαν Πρωτοδικεῖον, εἰ καὶ ἐπὶ διαφορῶν στηριχθῆ αἰτιολογίας ἀπήγγειλε τὴν τοιαύτην ἄκυρότητα, δεχθὲν τὴν ἀγωγὴν τοῦ ἐφεσιβλήτου, καὶ τὸ περὶ τοῦ ἐναντίου παράπονον τοῦ ἐκκαλοῦντος ἐναγομένου ὡς ἀβάσιμον κρίνεται ἀπο-

ρικτέον.

Ἄριθμ. ἀποφ. 190

Εἰσηγητὴς Ἰωάν Σουνατός

Τριτανακοπὴ κατὰ πράξεως ἐκτελέσεως δὲν ἀπευθύνεται ἀναγκάσιως καὶ κατὰ τοῦ ὀφειλέτου (Π. Δικ. 1880).

Ἀπόσθεσις ὀφειλῆς δι' ἀνανώσεως συνεπάγεται τὴν ἀπόσθεσιν καὶ τῆς ἀσφαλιζούσης αὐτὴν ὑποθήκης.

Ἐπειδὴ ἡ διὰ τῆς ἐπιταγῆς μεθ' ἣν ἐξεδόθη τὸ ἀνακοπιόμενον πρόγραμμα, ἐπισπευδομένη ἐκτέλεσις ἤρξατο ὑπὸ τὸ κράτος τῶν περὶ ἐκτελέσεως διατάξεων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τοῦ 1880) συνφῶν τῶ ὑπ' ἀριθμ. 629 Νόμῳ ἔκτα τούτοις δὲ οὐδόλως ἐπιβάλλεται τῶ τρίτῳ ἀνικόποντι ἢ διατύπωσις τοῦ ἰσχυροῦ τὴν ἀνικωπὴν του καὶ κατὰ τοῦ ὀφειλέτου, καὶ ὅτ' ἐπὶ ποιῆ ἀκυρότητας, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου σχετικῶν ἄρθρων 367, 341, καὶ 319 τῆς ἐφαρμοστέας Δικονομίας, ἐν αἷ δὲν ἀναγράφεται τοιαύτη δὲ τὸ κύρος τῆς ἀνακοπῆς ὑποχρέωσις. Οὐκ ὁρθῶς ἄρα ἡ ἐκκαλομένη ὀριστικὴ ἀπόφασις ἐφαρμόσασα τὰς κατηρηγημένας ἤδη, συμφώνως τῶ προμνησθέντι 629 Νόμῳ διατάξεις τῶν ἄρθρων 681 καὶ 736 τῆς Νέας Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐν αἷς ρητῶς

αναγράφεται ἡ ὑποχρέωσις τοῦ τρίτου ὅπως ἀπευθύνῃ τὴν ἀνακοπὴν καὶ κατὰ τοῦ ὀφειλέτου, ἀπέριψε τὴν ὑπὸ κρίσιν ἀνακοπὴν ὡς ἀπαράδεκτον ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν στρέφεται καὶ κατὰ τοῦ ὀφειλέτου, διὸ δεκτὴ ἐστὶν ἡ ἔφεσις τοῦ ἀνακόπτοντος καὶ μεταρρυθμιστέα κατὰ τοῦτο ἡ ἐκκαλουμένη ἀπόφασις. Εἰ καὶ ἠδύνατό τις εἰπεῖν ὅτι ἐν τῇ δίκῃ τῆς ἀνακοπῆς τοῦ τρίτου ἐγειρομένη δίκη τυγχάνει ἀναγκαιῶς διάδικας καὶ ὁ ὀφειλέτης ὡς ἔχων συμφέρον καὶ ἔδει τῷ λόγῳ τούτῳ νὰ στρέφεται καὶ κατ' αὐτοῦ ἡ ἀνακοπὴ καὶ ὀρθῶς ἔκριεν ἡ ἐκκαλουμένη ἀπόφασις.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ὅτι τὸ ἐν τῇ ἀνακοπῇ ἀκίνητον, πρὸ τῆς εἰς τὸν ἀνακόπτοντα μεταβιβάσεώς του κατὰ τὸ ἔτος 1894, δυνάμει τοῦ ἀνωτέρω μνησθέντος ὑπ' ἀριθμ. 22,586 προικοσυμφώνου, εἶχε παραχωρηθῆ προγενεστέρως εἰς ὑποθήκην πρὸς τὸ ἀνακοπτόμενον Κοινωφελὲς Ταμεῖον, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2854 (1887) συμβολαίου, ὑπὸ τοῦ προικοδότου Ἄρτεμ. Κουντάκη, δὲν παραβλάπτονται ἐκ τούτου τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνακόπτοντος, διότι ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5763 τοῦ 1902 συμβολαίου μεταξὺ τοῦ ὀφειλέτου Ἄρτεμ. Κουντάκη καὶ τοῦ Κοινωφελοῦ Ταμεῖου ἐπῆλθεν ἀνανεώσις τῆς προτέρας ὀφειλῆς τῆς ἐρειδομένης ἐπὶ τοῦ 2854 (1887) συμβολαίου συνεπεῖα τῆς ὁποίας ἀνανεώσεως, ἐπιγούσης κατὰ νόμον, ἀπόσθεσις τῆς παλαιᾶς ἐνοχῆς, ἀπεσβέσθη καὶ ἡ ἀσφαλίζουσα τὴν παλαιὰν τρύπης ἐνοχὴν δυνάμει τοῦ προμνησθέντος ὑπ' ἀριθμ. 2854 (1887) συμβολαίου, ὑποθήκη ἐφ' ὅσον οὐδεμίαν περὶ τούτης ἐπιφυλάξιν ἐγένετο ἐν τῷ ἀνανεωτικῷ συμβολαίῳ συνωδᾷ πρὸς τὸ ἄρθρον 597 τοῦ Ἀστ. Κώδικος καὶ τὸ ἄρθρον 81 τοῦ παλαιότερου περὶ ὑποθηκῶν νόμου κατὰ τὰ ὁποία ἡ ἀπόσθεσις τῆς ἀπαι-

τήσεως ἐπιφέρει καὶ τῆς ὑποθήκης τὴν ἀπόσθεσιν. Ὅτι δὲ διὰ τοῦ προμνησθέντος ὑπ' ἀριθμ. 5763 (1902) συμβολαίου ἐγένετο ἀνανεώσις, ἐξάγεται οὐ μόνον ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ ρητῆς περὶ τούτου μνείας τῶν συμβαλλομένων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν διὰ τοῦ συμβολαίου τούτου συνομολογουμένων ὄρων, κατὰ τοὺς ὁποίους εἰς τὸ ὑπόλοιπον τῆς προτέρας ὀφειλῆς προστίθεται καὶ νέον ποσόν, ἤδη τὸ πρῶτον δανειζόμενον, τοῦ οὕτω δὲ συναπαρτισθέντος νέου κεφαλαίου συνομολογεῖται ἡ χρεωλυτικὴ ἐντὸς δεκαετίας ἐξόφλησις καὶ χορηγῆται νέα ὑποθήκη πρὸς ἐξασφάλησιν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 52 τοῦ περὶ Κοινωφελοῦ Ταμεῖου Νόμου κατὰ τὸ ὅποιον ἡ τοιαύτη ἐντὸς δεκαετίας χρεωλυτικὴ καταβολὴ τῶν πρὸ τοῦ 1897 δανείων, χορηγῆται εὐργητικῶς εἰς τοὺς ὀφειλέτας, ἐκείνους, ὅτινες προσερχόμενοι πρὸς τὸ Κοινωφελὲς Ταμεῖον ἀνανεοῦσι τὰς ὀφειλάς των, ἐξ ὧν προκύπτει σαφῆς ἐν προκειμένῳ ἡ βούλησις τῶν μερῶν, ὅπως ἐπέλθῃ ἀνανεώσις. Καὶ ναί μὲν τὸ ὑπ' ἀριθμ. 5763 συμβολαίου ἐγένετο μονομερῶς ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου Ἄρτεμίου Κουντάκη, ἀλλ' ὅμως πάσας τὰς ἐν αὐτῷ δηλώσεις ἀπεδέξατο τὸ Κοινωφελὲς Ταμεῖον ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιφυλάξεως, προβαίνον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ συμβολαίου τούτου ὑπ' ἀριθμ. 5763, ὡς προκύπτει ἐκ τε τῆς ἐπιταγῆς καὶ τοῦ ἀνακοπτομένου προγράμματός του στηριζομένου ἐπὶ μόνον τοῦ συμβολαίου τούτου ὑπ' ἀριθμ. 5763, ἄνευ οὐδεμιᾶς μνείας, ἢ ἐπικλήσεως τοῦ προγενεστέρου ὑπ' ἀριθμ. 2854 (1887) ὡς κατηργημένου, καὶ κατ' ἀκολουθίαν τούτων ἢ ἐπὶ τοῦ ἐπιδικου κτήματος κτῆσις τῆς κυριότητος τοῦ ἀνακόπτοντος, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 22586 (1894), προικοσυμφώνου, προγενεστέρως ἐστὶ τῆς ἐκτελουμένης ὑποθήκης, ἐρειδομένης ἐπὶ μόνου τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5763 (1902) συμβολαίου κατὰ ταῦτα δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ αἰτιο-

λογία ἐκτιθέμενα, δεκτή ἐστὶν ἡ ἐπίδικος ἀνακοπὴ καὶ ἀκυρωτέον τὸ ἀνακοπτόμενον πρόγραμμα ὡς πρὸς τὴν ἀπειλουμένην ἐκποίησιν τοῦ ἐν αὐτῇ περιγραφομένου ἀκινήτου, καταδικαστέον δὲ τὸ καθ' οὗ ἡ ἀνακοπὴ εἰς τὰ δικαστικά τοῦ ἀνακόπτοντος δαπανήματα.

Ἄριθ. Ἄποφ. 191.

Εἰσηγητὴς Π. Ταταράκης.

Γραμμάτιον εἰς διαταγὴν ὅτε εἶναι ἐμπορικόν.

Συνέπειαι τῶν μὴ ἐμπορικῶν εἰς διαταγὴν γραμματίων.

Ἐπειδὴ κατὰ νόμον οὐχὶ πάντα ἀδικρίτως τὰ γραμμάτια τὰ φέροντα τὴν ρήτραν εἰς διαταγὴν εἰσὶν ἐμπορικὰ ἀλλὰ μόνον τὰ παρ' ἐμπόρων ὑπογεγραμμένα ἢ ἀναγόμενα εἰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, τῆς ρήτρας εἰς διαταγὴν μὴ προσδιδούσης αὐτοῖς ἐμπορικὸν χαρακτῆρα ἀλλ' ἐπαγομένης ὡς μόνον συνέπειαν τὴν δι' ὀπισθογραφήσεως μεταβίβασιν τὴν ἀλληλεγγύην τῶν ὀπισθογράφων καὶ τὴν πρότασιν κατὰ τοῦ κομιστοῦ προσωπικῶν ἐνστάσεων ἀντιτακτέων κατὰ τῶν ὀπισθογράφων, κατὰ ταῦτα δὲ τὰ μὴ ἐμπορικὰ ἤτοι τὰ μὴ ὑπογεγραμμένα παρ' ἐμπόρων ἢ μὴ ἀναγόμενα εἰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις οὔτε προσωπικὴν κράτησιν ἐπάγουσιν οὔτε τῇ πενταετεί παραγραφῇ ὑπόκεινται.

Ἐπειδὴ τὸ ἐπίδικον γραμμάτιον φέρει μὲν τὴν ρήτραν εἰς διαταγὴν, ἀλλ' ὁ ὑπογράφας αὐτὸ ἐκκαλῶν ὁμολογεῖ ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ γραμματίῳ ἑαυτὸν γεωργὸν τὸ ἐπάγγελμα, καὶ οὐχὶ ἔμπορον, καὶ ὑπὸ τὴν ιδιότητα ταύτην τοῦ γεωργοῦ καὶ οὐχὶ τοῦ ἐμπόρου παρίσταται ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου, καὶ ὑπογράφει αὐτὸ, δεύτερον δὲ οὔτε ρητῶς ἐν τῷ γραμματίῳ τούτῳ δηλοῦται οὔτε σιωπηρῶς συν-

άγεται ἐκ τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ ὅτι τὸ ὁμολογούμενον ὡς ὀφειλόμενον ποσὸν ἀνάγεται εἰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις τοῦ ὁμολογούντος ἢ ἔχει σχέσιν τινὰ πρὸς ἐμπορικὴν οὐρανθήποτε πράξιν ἢ ἐπιχείρησιν αὐτοῦ, τρίτον παρέχεται δι' αὐτοῦ τῷ πιστωτῇ τὸ δικαίωμα νὰ ἐγγράφη ὑποθήκην ἐπὶ ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ὀφειλέτου πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ὁμολογουμένης ὀφειλῆς, καὶ τέταρτον στερεῖται τοῦ οὐσιώδους στοιχείου διὰ τὸ κύρος ἐμπορικοῦ γραμματίου εἰς διαταγὴν, ἤτοι τῆς δηλώσεως τοῦ εἰς χρήματα, πραγματείας διὰ λογαριασμόν ἢ καθ' οὐρανθήποτε ἄλλον τρόπον δοθέντος ἀντιτίμου αὐτοῦ, καθ' ὅσον ὡς ἐξ αὐτοῦ δεικνυταὶ ὁ ἐκκαλῶν ἀπλῶς καὶ μόνον δηλοῖ ὅτι εἰς τὸν ἐφεσίβλητον ὀφείλει γρῶσια 2086 ἄτινα ὑπόσχεται νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν διαταγὴν καὶ πρώτην ζήτησιν τοῦ χωρὶς νὰ ἀναφέρηται τὸ εἶδος τοῦ ληφθέντος ἀντιτίμου, ἐκ πάντων δὲ τούτων προδήλως καὶ ἐμφανῶς συνάγεται ὅτι τὸ ἐπίδικον γραμμάτιον ἐστὶν ἀπλοῦν χρεωστικὸν ἐνυπόθηκον ὁμολογον στερούμενον οὐ μόνον τῶν ἀναγκαίων στοιχείων τοῦ ἐμπορικοῦ γραμματίου εἰς διαταγὴν, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ μὴ ἐμπορικοῦ γραμματίου εἰς διαταγὴν ἕνεκα τῆς οὐσιώδους διὰ τὸ κύρος τῶν γραμματίων εἰς διαταγὴν ἐλλείψεως τῆς μνείας τοῦ εἴδους τοῦ ληφθέντος ἀντιτίμου, ὡς τοιοῦτο δὲ τῇ συνήθει καὶ οὐχὶ τῇ πενταετεί παραγραφῇ ὑπόκειται.

Ἄριθμ. Ἄποφ. 193

Εἰσηγ. Ἄντ. Ζηλήμων

Κοσμήματα διδόμενα κατὰ τὴν τέλεσιν γάμου καὶ ἕνεκα τούτου, ἀνήκουσι τῇ συζύγῳ. Χρηματικά ποσὰ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν διδόμενα ἀνήκουσι τῷ συζύγῳ. Ἔθιμον περὶ τούτου ἐν Κυδωνίᾳ καὶ Κισσάμῳ.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ συνόλου τῆς προκειμένης ἀγωγῆς, προκύπτει σαφῶς ὅτι, δι' αὐτῆς ἡ ἐνάγουσα καὶ ἤδη ἐφεσίβλητος,

ἀπαιτεῖ παρὰ τοῦ ἐναγομένου, ὅπως τῷ ἀποδώσῃ τὰ ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενα κοσμήματα, ἅμα δὲ τῇ καταβάλλῃ δραχμὰς 535 λόγῳ ὅτι ταῦτα, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συνάψεως τοῦ μετ' αὐτοῦ γάμου της, καὶ τῆς ἡμέρας μετ' αὐτόν, διάφορα πρόσωπα συγγενῶν καὶ φίλων προσέφεραν εἰς τούτην λόγῳ δωρεᾶς, ἢ ἄλλως ἀφῆκαν μὲν ἐν τῷ συζυγικῷ οἴκῳ ἀνευρητῆς δηλωθείσης; βουλήσεως ὅπως ἀνήκουσιν αὐτῇ κατὰ δωρεᾶν ἕνεκα τοῦ γάμου αὐτῆς, ἐκτίησάτο ὅμως τὴν κυριότητα τούτων, διότι κατὰ συνήθειαν κρατούσαν ἐπὶ τοιαύτῃ ὑπονοουμένη βουλήσει δίδονται, καὶ εἰς ταύτην θεωροῦνται ἀνήκοντα τὰ δῶρα ταῦτα, καὶ ὅτι ταῦτα ἔλαβεν ὕστερον ὁ ἐναγόμενος εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ μὴ προκειμένου κατὰ τὴν ἱστορικὴν ταύτην θάσιν τῆς ἀγωγῆς, περὶ ἀξιώσεως πρὸς ἀπόδοσιν ἀντικειμένων ἄτινα τίτλω προικὸς τῆς ἐναγούσης περιῆλθον τῷ ἐναγομένῳ συζύγῳ της, ἢ ἄλλης τοιαύτης ἐν τῇ διαρκείᾳ τοῦ γάμου μὴ δυναμένης νόμῳ ἢ συμβάσει νὰ ἀσκηθῇ μεταξύ αὐτῶν, ὀρθῶς τὸ δικάσαν Πρωτοδικεῖον, ἀπέριψε τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ ἐφεσεῖοντος περὶ προῦρου τῆς προκειμένης ἀγωγῆς ὡς μὴ εἶναι ἀπαγγελθείσης τῆς διαζεύξεως τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου ὡς ὀρίζει τὸ ἄρθρ. 57 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 276 νόμου περὶ Καταστατικοῦ τῆς ἐν Κρήτῃ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἐπειδὴ ὡς προκύπτει ἐκ τῆς πρώτης τῶν ἐκκαλουμένων ἀποφάσεων, ἡ ἐνάγουσα δι' αὐτῆς ὑπεχρεώθη ὅπως ἀποδείξῃ καὶ διὰ μαρτύρων τὴν ὡς ἄνω κυρίαν θάσιν τῆς ἀγωγῆς αὐτῆς, ἤτοι ὅτι πρὸς ταύτην ἐδόθησαν ἐπὶ τῇ ἀμοιβαίῳ ἐκδηλωθείσῃ βουλήσει δωρεᾶς παρὰ διαφόρων προσώπων συγγενῶν καὶ φίλων τὰ ζητούμενα τιμαλφῆ πράγματα καὶ χρήματα καὶ ὅτι ταῦτα ἔλαβεν ἐν τῇ κατοχῇ αὐτοῦ ὁ ἐναγόμενος.

Ἐπειδὴ ὁμολογήσαντος τοῦ ἐναγομένου

κατὰ τὴν συζήτησιν ἐφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ δευτέρα τῶν ἐκκαλουμένων ἀποφάσεων, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν κατ' αὐτὴν ὑποβληθεισῶν ἀπὸ 1 Μαρτίου 1908 προτάσεών του, ὅτι ὁ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς ἐναγούσης τελεσθεῖς γάμος ὑφίστατο ἔτι ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων Γεωργίου Χαϊδεμενάκη καὶ Ἄντ. Βαγιονάκη, καθ' ὧν μόνον πρᾶτεινε ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ ἔνστασιν ἐξαιρέσεως λόγῳ συγγενείας ἐξ αἵματος μετὰ τῆς ἐναγούσης εἰς βαθμὸν προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 315 § 6 τῆς Πολιτ. Δικονομίας, ἀφοῦ δὲν εἶχε εἶναι ἀπαγγελθῆ ἢ διάζευξις ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου ὡς ὀρίζει τὸ ἄνω μνησθὲν 57 ἄρθρ. καὶ ἀφοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 317 τῆς Πολιτ. Δικονομ. ἐξετάζονται συγγενεῖς καὶ κηδεσταὶ ἐν ἡ πρὸς αὐτοῦ τοῦ διαδίκου σχέσις εἶνε ἢ αὐτῇ ἀνεξαρτήτως τοῦ εἶδους τῆς συγγενείας, ἂν τουτέστι πρὸς τὸν ἕνα ἐκ τῶν διαδίκων εἶνε ἐξ αἵματος καὶ πρὸς τὸν ἕτερον ἐκ κηδεστίας (Ἄρ. Πάγ. τῆς Ἑλλ. 449 (1904) ἐρμηνεύοντο; ὁμοίαν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 326 Ἑλλ. Δικονομίας) ὀρθῶς τὸ δικάσαν Πρωτοδικεῖον ἔλαβεν ὑπ' ὄψει καὶ ἐξετίμησε καὶ τὰς καταθέσεις τῶν ὡς ἄνω μαρτύρων, σιγῇ οὕτω παρελθὼν καὶ ἀπορρίψαν τὰς ρηθείσας ἐνστάσεις τοῦ ἐναγομένου, καὶ ἀφοῦ ἄλλως ὡς προκύπτει ἐκ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω προτάσεών του οὗτος δὲν ἐπεκαλέσθη δι' αὐτῶν ταύτας συμφωνίας τῷ ἄρθρῳ 321 τῆς Πολιτ. Δικονομίας.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν καταθέσεων τῶν ἐξετασθέντων ὑπὸ τῶν διαδίκων μαρτύρων ἐπὶ τοῦ εἰς τὴν ἐνάγουσαν ὡς ἄνω εἴρηται ἐπιβληθέντος θέματος ὑποδείξεως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου τούτου, δὲν ἀπεδείχθη μὲν ἐντελῶς, σφόδρα ὅμως πιθανὸν κατέστη ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ μετὰ τοῦ ἐναγομένου γάμου της καὶ μετ' αὐτόν, ἐδόθησαν πρὸς ταύτην παρὰ διαφόρων

προσώπων, συγγενῶν καὶ φίλων, κατὰ δωρεάν καὶ ὅπως γένηται αὕτη κυρία τούτων, τὰ ἐν τῇ ἐπιδικῇ ἀγωγῇ ἀναφερόμενα κατ' εἶδος καὶ ἀξίαν κοσμήματα. ἦτοι ἐν ζεύγος ἐνωτίων χρυσῶν ἀξίας δραχμῶν 40, ἐν περιλαίμιον μποτόνια μὲ τριάντα χρυσᾶ εἰκοσάρια ἀδραχ. 190 ἐν γιορταναλίκι ἀξίας δραχ. 65, δύο δακτυλίδια ἀξίας δραχ. 40 καὶ εἰς λιμῆς μποτόνια ἀξίας δραχμ. 30, καὶ ὅτι ταῦτα ἔλαβεν ὕστερον ἐν τῇ κατοχῇ αὐτοῦ ὁ ἐναγόμενος ἡμαρτημένως ὅθεν τὸ δικάσαν Πρωτοδικεῖον, ἐθεώρησεν ὡς πρὸς τὰ περιστατικὰ ταῦτα ἐντελῶς ἀποδείχθεισαν τὴν βίασιν τῆς ἀγωγῆς, καὶ ἐδέξατο ταύτην ἐνω εἶδει νὰ ἐπιβάλῃ δι' αὐτὰ τῇ ἐναγούσῃ τὸν ἀναπληρωματικὸν ὄρκον, καὶ δεῖν μεταρρυθμιζομένη· διὰ τοῦτο τῆς δευτέρας τῶν ἐκκαλουμένων ἀποφάσεων νὰ ἐπιβληθῇ ἤδη αὐτῇ τοιοῦτο· ὄρκος συνωδῶ τῷ ἄρθρῳ 361 τῆς Πολιτ. Δικονομίας. Ἀποδεικνυμένου δε διὰ τῆς δόσεως αὐτοῦ, ὅτι τὰ ἐν λόγῳ πράγματα ἐδόθησαν ἐπὶ τῇ ἀμοιβαίως ἐκδηλωθείσῃ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν ὁσπτήρων βουλήσει ὅπως περιέλθωσι εἰς ταύτην κατὰ δωρεάν, τρῶσιον κτήσεως κυριότητος· συνιατώσαν, παρέλκει ἢ ἔρουν καὶ ἐὰν διὰ τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων ἀπεδείχθη ἢ μὴ ὅτι τὰ ἐξ ἀφορμῆς γεινομένου γάμου προσφερόμενα δῶρα δυνάμει συνηθείας κρατούσης, καὶ πρὸς ἀνέυρεσιν τῆς βουλήσεως τῶν δόντιων χρησίμου, θεωροῦνται ὡς διὰ τὸν σύζυγον καὶ πρὸς τοῦτον προσφερόμενα ἵνα ἀνήκωσιν αὐτῷ εἰς ὃ ἀφορᾷ τὸ εἰς τὸν ἐναγόμενον ἐπιβληθὲν θέμα.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν αὐτῶν μαρτύρων, δὲν ἀπεδείχθη μὲν ἐντελῶς, πλην σφόδρα πιθανὸν κατέστη, ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελέσεως τοῦ γάμου τῶν δικαίων καὶ κατὰ τὴν ἀμέσως μετ' αὐτὸν ἐξ ἀφορμῆς τούτου, ἀφέθησαν πρὸς τὰ διαφόρων προσώπων συγγενῶν καὶ φίλων

ἐπισκεφθέντων τοῦ νεονύμφου, ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶν, πλην τῶν ἀνωτέρων πραγμάτων, καὶ διάφορα χρηματικὰ ποσά, ἐν συνόλῳ ἀνερχόμενα εἰς τὸ ἐν τῇ ἀγωγῇ ποσὸν τῶν δραχμῶν 535, οὐδαμῶς ὅμως ἀπεδείχθη οὐδ' ἠκιστα πιθανὸν κατέστη, ὅτι τὸ τριοῦτον ἐγένετο ἐπὶ τῇ ἀμοιβαίως ἐκδηλωθείσῃ μεταξὺ τῶν δόντων καὶ τῆς ἐναγούσης βουλήσει ὅπως εἰς ταύτην περιέλθωσι καὶ ἀνήκωσιν ταῦτα κατὰ δωρεάν. Συνωδῶ τούτοις τὸ δικάσαν Πρωτοδικεῖον δεξάμενον ὡς ἀποδείχθην ὑπὸ τῆς ἐναγούσης καὶ κατὰ τὸ κεφάλαιον τοῦτο τὸ ἐπιβληθὲν αὐτῇ ὡς προεῖρηται θέμα, ἡμάρτε καὶ δεῖν μεταρρυθμιζομένης καὶ ὡς πρὸς τοῦτο τῆς δευτέρας τῶν ἐκκαλουμένων ἀποφάσεων νὰ ἐπιβληθῇ τῇ ἐναγούσῃ ὁ ἀναπληρωματικὸς ὄρκος, ὡς πρὸς τὸ περιστατικόν, ὅτι ἀφέθη ἐν τῷ συζυγικῷ οἴκῳ τὸ ὡς ἄνω χρηματικὸν ποσόν.

Ἐπειδὴ διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς δόσεως τοῦ ὄρκου τούτου, ἠδύνατό τι· εἰπεῖν ὅτι, εἶδει νὰ διαταχθῇ εἰς θάρος τῆς ἐναγούσης ἀπόδειξι, τοῦ ἐν τῇ ἀγωγῇ αὐτῆς ἐπικαλουμένου καὶ στηρίζοντος ταύτην ἐθίμου, καθ' ὃ καὶ τὰ τριαυτά δῶρα θεωρεῖται ὅτι δίδονται διὰ τὴν γυναῖκα καὶ πρὸς ταύτην ἀνήκεισιν, ἡμαρτημένως δὲ τὸ δικάσαν Πρωτοδικεῖον ἰσχυρισάμενον τοῦναντίον τοῦ ἐναγόμενου, ἦτοι ὅτι δίδονται διὰ τὸν ἄνδρα καὶ εἰς τοῦτον ἀνήκωσιν, ὑπέλαβεν ὅτι οὕτω ὑπεβλήθη ὑπ' αὐτοῦ ἀυτοτελῆς ἰσχυρισμὸς καὶ ἐβάρυνε τοῦτον τῇ ἀποδείξει περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἐναντίου ἐθίμου πλην κατὰ τὴν κρατήσανταν γνώμην, ὀρθῶς ἐτέθη τὸ θάρος τῆς ἀποδείξεως· τῷ ἐναγόμενῳ διότι τὸ ἐν λόγῳ ἐθίμοι ὅπερ ἐπικαλέσθη οὗτος, στηρίζει καὶ παράγει ἀνατρεπτικὴν κατὰ τῆς ἀγωγῆς ἔνστασιν, ἐὰν δὲ ἤθελε θεωρηθῇ τοῦτο ἀποδεδειγμένον ἀποβαίνει αὕτη ἀπορριπτὴ ὡς πρὸς τὸ ἄνω κεφάλαιον ἄνευ ἄλλης ἐρεύνης, καὶ δεῖν νὰ ἐκτιμη-

θῶσιν ἤδη πρὸς οἰκονομίαν χρόνου καὶ δαπάνης τῶν διαδίκων καὶ αἱ ἐπ' αὐτοῦ διεξαχθεῖσαι ἀποδείξεις.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν μείζω γνώμην τοῦ Δικαστηρίου, ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων ἐπὶ τοῦ τοιοῦτου θέματος, σφοδρὰ πιθανὸν κατέστη, ὅτι εἰς τὰς ἐπαρχίας Κισσάμου καὶ Κλυδωνίας κατὰ συνήθειαν μακροχρονίαν, συνεχῶς, καὶ ὁμοιομόρφως, κρατοῦσαν, τὰ χρηματικὰ ποσά, ἅτινα ἀφίονται παρὸ τῶν ἐπισκεπτομένων συγγενῶν καὶ φίλων τοῖς νεογμοῖς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶν, ἢ καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, δίδονται ἐπὶ τῇ ὑπονοουμένη βουλήσει αὐτῶν, καὶ τῷ σκοπῷ, ὅπως περιέλθωσι καὶ ἀνήκωσι τῷ συζύγῳ κατὰ δωρεάν καὶ πρὸς ἀνακούφισιν τῶν διὰ τὸν γάμον δαπανημάτων αὐτοῦ, καὶ δέον πρὸς συμπλήρωσιν τῆς τοιαύτης ἀποδείξεως, ἵνα ἐπιβληθῇ ὁ ἀναπληρωτικὸς ἔρκος εἰς τὸν ἐναγόμενον. Εἰ καὶ ἡδύνατό τις εἰπεῖν ὅτι ἀσθενῆ τεκμήρια προέκυψαν ὑπὲρ τῶν ἐν τῷ θεματι τούτων γεγονότων καὶ ἔδει νὰ ἐπιβληθῇ τῇ ἐναγούσῃ ὁ ἀπαλλακτικὸς ἔρκος.

Ἄριθ. Ἀποφ. 194

Εἰσηγ. Ἀντ. Ζηλήμων

Ἐνυπόθηκα δάνεια Τραπεζίης Κρήτης. Τόκος νόμιμος καὶ ὑπερμερίας. Ἐκτασις τῆς ὑποθήκης καὶ ἐπὶ τῶν τόκων.

Ἐπειδὴ ὀρίζεται μὲν ἐν ἄρθρῳ 13 § 2 τῆς ἀπὸ 10 Μαΐου 1899 συμβάσεως τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 6 νόμου ὅτι ὁ τόκος τῶν ὑπὸ τῆς Τραπεζίης Κρήτης διδομένων ἐνυποθηκῶν χρεωλυτικῶν δανείων, συνίσταται εἰς 6 0)0 κατ' ἔτος, καὶ ἐπομένως δὲν δύναται προκειμένου περὶ τοιοῦτου δανείου νὰ συνομολογηθῇ ἀνώτερον ποσὸν τόκου, ὅστις θεωρεῖται ὡς ἀντάλλαγμα τῆς χρήσεως τῶν δανειζομένων κεφαλαίων, καθόσον ὅμως, διὰ

μὲν τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπεζίης τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 81 νόμου, ὀρίζεται συνάμα ὅτι καὶ πρὸς τὴν Τράπεζαν ὀφειλόμενα ἐκ δανείων ἐπὶ ὑποθήκῃ ἐν γένει δόσεις κεφαλαίου, ἢ τόκου, καθίστανται αὐτοδικαίως ἐντοκοὶ ἀφ' ἧς κατασταθῶσιν ἀπαιτηταί. Μὴ πληρωθέντος τοῦ τόκου ἐμπροσθέντως, ἢ τοῦ τόκου, καὶ τοῦ χρεωλύτρου, εἰσπράττονται ταῦτα δυνάμει ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ, τοῦ συμβολαίου δι' ἐκποιήσεως τῶν ἀκινήτων ἢ κινήτων αὐτοῦ πραγμάτων, δύο δὲ δόσεων καθυστερουσῶν, τὸ δάνειον καθίσταται ὀλόκληρον ἀπαιτητὸν (νόμος ὑπ' ἀριθμ. 402), διὰ δὲ τοῦ ἄρθρου 51 ὅτι ἀτόκος ὑπερμερίας καταλογίζεται αὐτοδικαίως ἄνευ ὀχλήσεως εἰς πᾶσαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταστατικοῦ γενομένην παρὰ τῆς Τραπεζίης χορήγησιν, ἀφ' ἧς αὕτη κατέστη ἀπαιτητὴ μέχρις ἐξοφλήσεως» καὶ τέλος διὰ τοῦ προμησθέντος ἄρθρου 12 εἰς ε' τῆς συμβάσεως τῆς 10 Μαΐου 1899 ὀρίζεται ὅτι ὁ τόκος ὑπερμερίας ἀνέρχεται εἰς 8 0)0 ἑτησίως συναγεται ἐντεῦθεν ὅτι, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐδόθη ὑπὸ τῆς Τραπεζίης ἐπὶ ὑποθήκῃ χρεωλυτικὸν δάνειον, συνομολογηθέντος τόκου πρὸς 6 0)0 ἑτησίως, ἐπῆλθε δὲ ὡς ἐν προκειμένῳ καθυστέρησις τῆς πληρωμῆς δύο δόσεων τοκοχρεωλύτρου, οὕτω δὲ μετὰ τῶν δόσεων τούτων κατέστη ἀπαιτητὸν καὶ τὸ δάνειον ὀλόκληρον, λόγῳ τῆς οὕτω ἐπελθούσης ὑπερμερίας, ὀφείλεται τοιοῦτος τόκος, ὅστις τυγχάνει πάντῃ διάφορος τοῦ συμβατικοῦ θεωρούμενος ὡς ἀποζημίωσις, διὰ μὴ ἔγκαιρον ἱκανοποίησιν ληξιπροθέσμου ὀφειλῆς, πρὸς 8 0)0 ἑτησίως, οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν καθυστερηθεισῶν δόσεων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ κεφαλαίου. Τοῦτο εἶπον καὶ τὸ δικάσαν Πρωτοδικεῖον, καὶ ἀπορρίψαν τὴν περὶ τοῦ ἐναντίου ἐνστάσιν, τῆς ἐκκαλοῦσης, ὀρθῶς ἀπεφάναντο, καὶ ἀπορριπτέος ὁ περὶ τοῦ

έναντίου πρώτος ἐν τῷ ἐφετηρίῳ λόγῳ.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν μείζω γνώμην τοῦ Δικαστηρίου ὀρίζεται μὲν ἐν τῷ ἄρθρῳ 15 τῆς ὡς ἄνω συμβάσεως ὅτι διὰ νόμου καταρτισθησομένου ἐκ συνεννοήσεως τῶν συμβαλλομένων, κανονισθήσεται ὁ τρόπος τῆς ἀποκτήσεως τῶν ὑποθηκῶν ἐφ' ὅσον ὁμῶς τὸ μὲν ἄρθρον 35 τοῦ ὡς ἄνω καταστατικοῦ, ὀρίζει ὅτι δάνεια ἐνυπόθηκα χορηγοῦνται ἐπὶ πρώτῃ ὑποθήκῃ ἀσφαλιζούσῃ αὐτοδικαίως, τὸ τε δανεισθὲν κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, τὸ δὲ ἄρθρον 45 ὅτι τὸ προνόμιον τῆς ὑποθήκης ὑπὲρ τῶν δανείων τῆς Τραπεζῆς, ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν καθυστερουμένων τόνων καὶ ἀνατοκισμῶν, τῶν τόκων ὑπερμερίας τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως καὶ τῶν καταβεβλημένων παρ' αὐτῶν ἐξόδων πυρασφαλείας, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, οὗται δὲ ἐγένετο παραπομπὴ πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ τελευταίου νόμου, γενικῶς καὶ οὐχὶ μόνον ὡς ὑποστηρίζει ἡ Τράπεζα ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ὀρισθῇ ὅτι ἡ τάξις τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης κανονίζει τὴν προτίμησιν, ἀναγκαιῶς ἔπεται ὅτι ἐκ τῆς ἐγγραφείσης ὑποθήκης, διὰ κεφάλαιον ὡς τοκοφόρον προνόμιον αὐτῆς, ὑφίσταται αὐτοδικαίως ὡς πρὸς τοὺς τόκους τοῦ χρόνου τὸν ὅποιον ὀρίζει ὁ περὶ ὑποθηκῶν νόμος, διὰ δὲ τοὺς ἄλλους καθυστερουμένους τόκους καὶ ἀνατοκισμοὺς, τόκους ὑπερμερίας, καὶ τὰ ὡς ἄνω ἐξόδα κατὰ τοσοῦτον καὶ ταῦτα ἀσφαλιζονται διὰ τοῦ προνομίου τοῦ ἐκ

τῆς ὑποθήκης καθόσον ἐτηρήθησαν αἱ διατάξεις αὐτοῦ, ἦτοι ἐὰν ἐγένετο ἴδιαι ἐγγραφῆ ἐν τοῖς βιβλίοις ἐπὶ τοῦ ἐνυπόθηκου δυνάμει τοῦ εἰδικοῦ τίτλου ὃν παρέχουσιν αἱ διατάξεις αὗται αἴτινες χορηγοῦσι πλεονέκτημα ὑπὲρ τῆς Τραπεζῆς. καθὼ εὐρύτεραι τῶν ὁρισμῶν τῶν ἄρθρων 8 καὶ 9 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου τοῦ 1880, ὅστις ἦτο ἐν ἰσχύει ὅτε ἐξεδόθησαν οἱ εἰρημένοι ὑπ' ἀριθμ. 6 καὶ 81 νόμοι οἱ κυροῦντες τὴν ἀπὸ 10 Μαΐου 1899 σύμβασιν καὶ τὸ καταστατικὸν τῆς Τραπεζῆς ὡς καὶ τῶν ἄρθρων 56 καὶ 57 τοῦ νόμου ὑπ' ἀριθμ. 167 καὶ τῶν ἄρθρων 572 καὶ 573 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές ὅτι, διὰ τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, οἱ διὰ τῆς ὑποθήκης αὐτοδικαίως ἀσφαλιζόμενοι τόκοι κεφαλαίου ἐγγεγραμμένου ὡς τοκοφόρου, λογίζονται ἀπὸ δύο ἐτῶν καὶ ἐφ' ἑξῆς, πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ ὑποθηκοφυλακείου καταχωρήσεως τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ ἢ ἀπαιτεῖ τὸ ἄρθρον 360 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τοῦ 1880 οὐχὶ δὲ καὶ ὁ εἰδικὸς ὑπ' ἀριθμ. 122 τῆς 14 Φεβρουαρίου 1900 νόμος περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ δανείων τῆς Τραπεζῆς Κρήτης, πλὴν ὡς ἐκτὸς του, δὲν δύναται νὰ συναχθῇ ἐπιχείρημα ὑπὲρ τῆς γνώμης ὅτι ἡ ἔννοια τῶν ὡς ἄνω 39 καὶ 45 ἄρθρων παρὰ τὴν θεμελιούσαν τὸ ὑποθηκικὸν σύστημα ἀρχὴν τῆς δημοσιότητας καὶ εἰδικότητος ἢ ἀπὸ τῆς ὁποίας παρέκκλισις πρέπει νὰ προκύπτῃ σαφῶς καὶ ἀναμφιβόλως, εἶναι ἐκείνη ἣν ὑπο-

στηρίζει ἡ Τράπεζα, διότι πρὸς τὴν ἐγγραφὴν τοῦ προγράμματος ἦν διατάσσει κατὰ τ' ἀνωτέρω τὸ ἄρθρον 360 τῆς Πολ. Δικονομίας ἐξοριούται καὶ τὰ αὐτὰ ἔχει ἀποτελέσματα ἐν περιπτώσει ἐκτελέσεως ἐκ μέρους τῆς Τραπεζῆς ἐπιχειρουμένης δυνάμει τοῦ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθμ. 122 νόμου ἢ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 § 6' τοῦ του διατασσομένη ἐγγραφή τῆς ἐπιταγῆς ὑπὸ τοῦ ὑποθηκοφύλακος εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ ὑπ' αὐτοῦ τηρούμενον βιβλίον, ἀφ' οὗ ἀρχεται καὶ ὁ χρόνος τῶν ἄρθρων 572 καὶ 573 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου. Εἰ καὶ ἐνδοιάζων ἠδύνατό τις εἰπεῖν ὅτι, διὰ τῶν εἰς ἄνω δικτάξεων τῶν ἄρθρων 39 καὶ 45 σαφῶς καθιερούται ὑπὲρ τῆς Τραπεζῆς τὸ δικαίωμα, ἵνα αὐτοδικαίως, τουτέστι καὶ ἄνευ ἰδίας ἐγγραφῆς ἀσφαλίζονται διὰ τοῦ ἐκ τῆς ὑποθήκης τῆς ἐγγεγραμμένης διὰ τὸ κεφάλαιον ὡς τοκοφόρου, προνομίου, πάντα τὰ παρακολουθήματα αὐτοῦ τὰ ἐν ἄρθρῳ 45 ἀναφερόμενα καὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ χρονικοῦ περιορισμοῦ τοῦ ἐν ἄρθρῳ 57' τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου ὑπ' ἀριθμ. 167 ἢ τοῦ ἄρθρου 573 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὡς καὶ τοῦ προγενεστέρου αὐτῶν νόμου τοῦ 1880, ἢ δὲ ἀναφορὰ εἰς τὰς δικτάξεις τούτων ἐγένετο ἐν σχέσει πρὸς τὰς δικτάξεις μόνον τῶν ἄρθρων 53 καὶ 54 αὐτοῦ, ὅπερ ἐνδείκνυται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἐν τῷ μεταγενεστέρω ὑπ' ἀριθμ. 122 νόμῳ δὲν περιελήφθη διάταξις περὶ ἐγγραφῆς τοῦ προγράμματος, οἷον ἀπαιτεῖ τὸ ἄρθρον 360 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν μείζω ταύτην τοῦ Δικαστηρίου γνώμην ἡμαρτημένως τὸ δικάσαν Πρωτοδικεῖον ἐδέξατο ὅτι πλὴν τοῦ κεφαλαίου τοῦ περὶ οὗ πρόκειται δανείου,

καὶ τῶν τόκων αὐτοῦ τῶν ἀπὸ 2 ἐτῶν, πρὸ τῆς ἐγγραφῆς τῆς ἐπιταγῆς ἦν ὀρίζει τὸ ἄρθρον 1 § 6' τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 122 νόμου καὶ ἐφ' ἑξῆς ἀπολαύουσι προνομίου ὑποθήκης καὶ ἄνευ ἰδίας ἐγγραφῆς ἐν τοῖς βιβλίοις οἷον δὲν ἐπικαλεῖται ἡ Τράπεζα, καὶ οἱ καθυστεροῦντες τόκοι, ἀνατοκισμοὶ καὶ τόκοι ὑπερμερίας ἄλλου χρόνου, καὶ δέον γενομένης δεκτῆς τῆς ἐφέσεως κατὰ τὸν δευτερον ἐν αὐτῇ λόγον γὰ μεταρρυθμισθῆ ἢ ἐκκαλουμένη ἀπόφασις Καθόσον δὲ πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ ποσοῦ δι' ὃ ἐστὶ κατατακτέα ὡς πρώτη ἐνυπόθηκος δανείστρια ἡ Τράπεζα εἶναι ἀναγκαῖον ὅπως γινώσκῃ τὸ Δικαστήριον τὴν ἡμέραν τῆς ἐγγραφῆς τῆς ἐπιταγῆς αὐτῆς ἦν ὀρίζει τὸ ὡς ἄνω ἄρθρον 1 § 6' δέον ὅπως δικταχθῆ ἢ ἐπιμελεῖα αὐτῆς προσαγωγή πιστοποιητικοῦ τοῦ οἰκείου ὑποθηκοφύλακος.

Τὰ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς σειρᾶς τῆς ἐτησίας συνδρομῆς ὑπολειπόμενα τρία φυλλάδια τοῦ μνησὸς Μαΐου, θέλουσι διαγεμνηθῆ ἐντὸς τοῦ μνησὸς τούτου. Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Νομ. Παραρτήματος ζητοῦσα συγγνώμην διὰ τὴν ἀκουσίαν ταύτην καθυστέρησιν παρακαλεῖ τοὺς συνδρομητὰς ὅπως καταβάλωσι τὴν συνδρομὴν τῆς δευτέρας ἑξαμηνίας, οἱ δὲ καθυστεροῦντες καὶ τὴν τῆς πρώτης εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἐπιφορτισμένους τὴν εἰσπραξίν, ἐπιτελοῦντες οὕτω εἰς τὴν κανονικὴν ἑκδοσὶν τοῦ Νομ. Παραρτήματος.

Τύποις «Νέας Ἐρεῦνης». — Χανία